A new one should be demolished

חדש יותץ –

OVERVIEW

The גמרא cited a ברייתא if a new (unused) clay oven was heated with איסורי הנאה fuel it must be destroyed and it cannot be used. If he baked bread (in this oven) with איסורי fuel there is a dispute between רבי who maintains the bread is מחלוקת explains this חכפות מותר. Our חספות explains this חכמים.

_____

קסבר יש שבח עצים בפת² והכא נמי יש שבח עצים בתנור³ וזה וזה גורם⁴ אסור מסבר יש שבח עצים בפת² והכא נמי יש שבח עצים בתנור maintains that the baked bread derives benefit from the wood (which is heating the oven), and here too (regarding the oven) the oven derives benefit from the wood, and רבי also maintains that זה נוה גורם is forbidden −

תוספות clarifies the מחלוקת between רבי ורבנן regarding שבה עצים בפת

ריש שבח עצים בפת היינו העצים שהן גורמים אפיית הפת כשאבוקה כנגדו⁶ - And יש who maintains יש שבח עצים בפת; means a case where the wood, which causes the baking of the bread, its flame is exposed to the bread -

ורבנן סברי אין שבח עצים בפת אף על פי שהאבוקה כנגדו -

However the רבנן maintain that אין שבח עצים even though it is אבוקה -

- דשלהבת אינה באה מן העצים אלא מחמת משהו הנשרף

Because the flame does not come from the existing wood, but rather from the bit of wood that is burnt (and consumed by the fire) -

ואם כן היא כמו גחלת דאין האיסור בעין וכן פירש"י -

¹ The initial heating up of a new oven strengthens the oven and makes it possible for it to be used. Therefore the oven is sustained by איסורי הנאה and it may not be used.

² When one bakes bread, the bread improves (from nonedible dough to edible bread). This improvement is due to the איסורי הנאה fuel which is making the fire and baking the bread. It is considered as if the איסורי הנאה became absorbed by the bread, thus making the bread.

³ See footnote # 1. Just as we consider the bread to be אסור בהנאה (for it derived benefit from אסור so too the oven is אסור בהנאה (since it too derived benefit from איסורי).

⁴ זה וזה גורם (literally this one and this one is the cause); refers (in this case) to the bread which will be baked in the תנור הדש, with permissible fuel. The bread that is being baked requires both the oven (which is a cause of איסור [see footnote # 3])) and [with regular] fuel (which is a cause of רבי חבי חבי). מורם (since there is a איסור לאיסור מורם) ול (even though there is also a גורם).

⁵ Therefore הדש יותץ rules הדש יותץ; for this oven can never be used again since there will always be a איסור (namely the oven).

⁶ The flame (and heat to bake) comes directly from the איסור הנאה wood which is there by the bread.

⁷ When the bread was baked on the coals of איסורי (the original fuel changed and became coals) all agree (even that the bread is מותר since the בעין; it became coals.

Therefore this is like the case of coals where the forbidden item does not exist, and "ש" also explained it in this manner.⁸

asks: תוספות

- הקשה הרב רבינו אהרן לרבי הא דאמר (תרומות פרק ב' משנה ג') המבשל בשבת בשוגג יאכל אהרן אהרן לרבי משנה אור משנה states, 'one who cooks on madvertently, the food may be eaten -

ישבת מוקצין הן - ואפילו בשבת '' דגחלים מוקצה בפת שבח מוקצה שבח ואפילו בשבת '' אמאי נימא שבח מוקצה בפת '' אמר (according to רבי let us say מותר for the coals (on which the food was cooked) are מוקצה בפת '' מוקצה בפת''.

מוספות answers:

 $^{-12}$ ואומר רבינו יצחק דלא שייך אלא באיסורי הנאה דווקא

And the יש שבח וכו' בפת is only applicable by איסורי הנאה specifically, but not by other מוקצה such as מוקצה -

וכן פירש הקונטרס בפרק בתרא דעבודה זרה (דף סו,ב ושם) גבי תנור שהסיקו בכמון של תרומה: And מסכת ע"ז also explained it in this manner in the last מסכת ע"ז פרק regarding the משנה of 'an oven which was heated with cumin'.

SUMMARY

רבי maintains that יותץ because he maintains רבי maintains יש שבה עצים בתנור is אסור. This applies only when the wood is apparent but not after it becomes coals. יש שבה is applicable only by איסורי הנאה.

THINKING IT OVER

⁸ בד"ה אימור and בד"ה אימור.

 $^{^9}$ The גורס 'לר"י' גורס ולר"י' גורס ולר"י' גורס מהרש"ל is גורס גורס מהרש"ל. The question is both on רבי and the however the מהרש"א, since the idea of מהרש"א, since the idea of עצים בפת is mentioned and attributed explicitly to רבין.

 $^{^{10}}$ This is the view of ר' מאיר that even the מבשל (בשוגג) may eat it on this same מבת.

¹¹ Just as איסור מצים שבה עצים בפת is transferred from the food to the bread, the same should apply here that the איסור מוקצה of the coals should be transferred to the bread and therefore make the bread and forbidden to be eaten on that שבה.

¹² By איסור הנאה we say that since יש שבח עצים there is a bit of איסורי הנאה, so therefore by eating the bread you are deriving benefit from איסור מוקצה; however by איסור מוקצה even though you may be deriving הנאה from the מוקצה, nevertheless it is permitted since מותר בהנאה si מוקצה.

 $^{^{13}}$ See there בד"ה שאין writes; רש"י איסור איסור איסור דתרומה אין דתרומה אין איכפת לא איכפת לא איכפת וואי משום דהוסק איסור איסור איסור איסור איסור איכפת לא איכפת לא משום דהוסק איסור איסור איסור איסור איסור איסור איכפת לא איכפת לא איכפת איסור איסו

¹⁴ Aromatic seed used as a spice.

Is the מחלוקת between רבנן whether there is שבח עצים בפת or there is no מחלוקת שבה עצים שבה עצים (רבנן); or is the מחלוקת whether it is considered רבי) or it is considered שבח (רבנן) but all agree that there is שבח וכו' שבח $?^{15}$

¹⁵ See שפת אמת.